

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

21. února 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Po sobě následující dodání téhož zboží – Místo druhého dodání – Informace prvního dodavatele – Identifikační číslo pro účely DPH – Nárok na odpočet – Legitimní očekávání osoby povinné k dani stran existence podmínek nároku na odpočet“

Ve věci C-628/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzgericht (spolkový finanční soud, Rakousko) ze dne 30. listopadu 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 5. prosince 2016, v řízení

Kreuzmayr GmbH

proti

Finanzamt Linz,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení E. Juhász, vykonávající funkci předsedy devátého senátu, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost Kreuzmayr GmbH J. Hochleitnerem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a M. Wasmeierem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu č. 32 prvního pododstavce a čl. 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Kreuzmayr GmbH a Finanzamt Linz (finanční úřad v Linci, Rakousko) ve věci nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) na vstupu u plnění uskutečněných během roku 2008.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 32 první pododstavec směrnice o DPH stanoví:
„Pokud je zboží odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo pořizovatelem nebo třetí osobou, považuje se za místo dodání místo, kde se zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy pořizovateli.“
- 4 Článek 138 odst. 1 této směrnice stanoví:
„Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř [Evropské unie], prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.“
- 5 Podle článku 167 uvedené směrnice:
„Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.“
- 6 Článek 168 písm. a) téže směrnice stanoví:
„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani.“

Rakouské právo

- 7 Ustanovení § 3 odst. 7 Umsatzsteuergesetz 1994 (rakouský zákon z roku 1994 o dani z obrátu) ve znění rozhodném z hlediska skutkového stavu v původním řízení (dále jen „UStG 1994“) uvádí:
„Dodání je uskutečněno v místě, kde se nachází předmět plnění při převodu práva nakládat s ním.“
- 8 Ustanovení § 3 odst. 8 věty první UStG 1994 zní:
„Pokud je předmět dodání přepraven nebo odeslán dodavatelem nebo kupujícím, považuje se dodání za uskutečněné v místě zahájení přepravy nebo odeslání kupujícím nebo jím zmocněné třetí osobě.“

9 Ustanovení § 12 odst. 1, bod 1 EStG 1994 zní:

„Podnikatel je oprávněn k odpočtu daně za dodání nebo jiná plnění, která jeho podnik v tuzemsku obdržel, pokud mu tuto daň příslušný jiný obchodník samostatně vyznačil na faktuře.

[...]

Pokud bylo dodání či jiné plnění uskutečněno pro podnikatele, který věděl nebo musel vědět, že dotčené plnění souvisí s podvody v oblasti daně z obratu nebo s jiným finančním deliktem v oblasti daně z obratu, nárok na odpočet daně zaniká. To platí zejména v případě, kdy se takový finanční delikt týká předcházejícího nebo navazujícího plnění.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Společnost BP Marketing GmbH, usazená a pro účely DPH identifikovaná v Německu, prodala ropné produkty společnosti BIDI Ltd, identifikované pro účely DPH v Rakousku. Po zaplacení zálohy poskytla společnost BP Marketing společnosti BIDI čísla a doklady potřebné k převzetí dotčených ropných produktů. Společnost BIDI se vůči společnosti BP Marketing zavázala, že zajistí přepravu těchto produktů z Německa do Rakouska.
- 11 Společnost BIDI prodala uvedené produkty společnosti Kreuzmayr a poskytla jí čísla a doklady potřebné k převzetí zboží, které obdržela od společnosti BP Marketing, aniž o tom informovala společnost BP Marketing, přičemž bylo sjednáno, že společnost Kreuzmayr zajistí nebo uskuteční přepravu ropných produktů z Německa do Rakouska. Společnost Kreuzmayr skutečně převzala dotčené zboží prostřednictvím svých zaměstnanců nebo pověřených přepravců. Tato plnění se uskutečnila v období od dubna do října 2007.
- 12 Společnost BP Marketing měla za to, že její dodání společnosti BIDI představovala dodání uvnitř Společenství, osvobozená od daně. Společnost BIDI účtovala společnosti Kreuzmayr rakouskou DPH, kterou posledně uvedená uhradila. Společnost Kreuzmayr následně využila dotčené zboží pro svá zdanitelná plnění a odečetla DPH na vstupu za rok 2008.
- 13 V rámci občanskoprávního řízení mezi společnostmi BP Marketing a BIDI se společnost BP Marketing dozvěděla, že společnost BIDI pověřila společnost Kreuzmayr přepravou dotčeného zboží. Společnost BP Marketing sdělila tuto informaci německým daňovým orgánům, které jí následně vyměřily DPH z dodání dotčeného zboží.
- 14 V Rakousku daňový úřad v Linci nejprve uznal odpočet DPH na vstupu ve prospěch společnosti Kreuzmayr. Během daňové kontroly nicméně vyšlo najevo, že společnost BIDI tuto fakturovanou DPH nepřiznala ani neodvedla, o čemž společnost Kreuzmayr nebyla informována. Společnost BIDI svůj postup odůvodnila tvrzením, že faktury za dodání ve prospěch společnosti Kreuzmayr byly vystaveny v Německu, a tedy dodání byla osvobozena od daně a nepodléhala zdanění v Rakousku.
- 15 Na základě této kontroly společnost BIDI vystavila společnosti Kreuzmayr opravené faktury bez DPH. Společnost BIDI však – údajně omylem – společnosti Kreuzmayr nevrátila neoprávněně vybrané částky. Vzhledem k tomu, že se společnost BIDI dostala do platební neschopnosti, společnost Kreuzmayr odvedené částky DPH nikdy neobdržela.
- 16 Finanční úřad v Linci dospěl na základě opravených faktur uvádějících, že dotčená dodání představují dodání uvnitř Společenství, osvobozená od daně, k závěru, že společnost Kreuzmayr neměla nárok na odpočet DPH na vstupu. Zrušil tedy odpočet DPH na vstupu společnosti Kreuzmayr, přičemž uvedl, že místo dodání uskutečněných mezi společnostmi BIDI a Kreuzmayr se nenacházelo v Rakousku. Společnost Kreuzmayr toto rozhodnutí napadla žalobou.

- 17 Rozhodnutím ze dne 5. února 2013 vyhověl Unabhngiger Finanzsenat (nezavisl finann senát, Rakousko) alob společnosti Kreuzmayr namřen proti zrušení odpočtu DPH na vstupu.
- 18 Finanční řad v Linci podal odvolání proti tomuto rozhodnutí k Verwaltungsgerichtshof (sprvn soudní dvř, Rakousko) kter zrušil uveden rozhodnutí rozsudkem ze dne 29. ervna 2016. Tento soud dospěl k závěru, že pouh skutečnost, že společnost BP Marketing považovala v dobré víře dodání společnosti BIDI nesprvn za „dodání uvnitř Společenství“, nezakládá nárok společnosti Kreuzmayr na odpočet DPH na vstupu uveden ve fakturách za doten dodání.
- 19 Verwaltungsgerichtshof (sprvn soudní dvř) měl rovnř za to, že úvahy Unabhngiger Finanzsenat (nezavisl finann senát), podle kterých má společnost Kreuzmayr nárok na odpočet DPH na vstupu, byly nesprvn. Tento soud totiž rozhodl, že ochrana legitimního očekávání nemůže pramenit z osvobození prvních dodání od daně, kter objektivn nejsou dodnmi uvnitř Společenství.
- 20 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí Unabhngiger Finanzsenat (nezavisl finann senát) ze dne 5. února 2013 bylo zrušeno, Bundesfinanzgericht (spolkov finann soud, Rakousko), kter nahradil tento soud, projednává nyní vc po rozsudku vydanm Verwaltungsgerichtshof (sprvn soudní dvř).
- 21 Za těchto okolností se Bundesfinanzgericht (spolkov finann soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předbřn otázky:

„1) Je nutno v takových případech, jako je případ, o kter se jedná v původním řízení,

- kdy osoba povinn k dani X1 disponuje zbořm uskladnnm v lenskm stt A a X1 toto zboř prodá osobě povinn k dani X2 a X2 oznámila X1 svůj zmř, že toto zboř přepрав do členského státu B, příčemž X2 předlořila X1 sv identifikační číslo pro DPH, kter j přidělil lenskl stát B,
- a X2 toto zboř dále prodala osobě povinn k dani X3 a X2 se s X3 dohodla, že X3 zajist či provede přepравu zboř z členského státu A do členského státu B a X3 přepравu zboř z členského státu A do členského státu B zajistila nebo provedla, a X3 mohla se zbořm disponovat jako vlastník jř v lenskm stt A,
- avšak osoba X2 osobě X1 nesdělila, že toto zboř ještě před tím, nž opustilo lenskl stát A, prodala dále,
- a osoba X1 rovnř nemohla zjistit, že X2 nezajistí či neprovede přepравu zboř z členského státu A do členského státu B,

vykládat unijní právo v tom smyslu, že se místo dodání osobou X1 osobě X2 určí podle čl. 32 prvního pododstavce směrnice o DPH, takže dodání osobou X1 osobě X2 je dodáním uskutennm uvnitř Společenství (tzv. „aktivn dodání“)?

- 2) Je-li na první otázku třeba odpovědět zporn, je nutno unijní právo vykládat v tom smyslu, že osoba X3 je přesto oprávněna odečíst na vstupu DPH členského státu B, kterou j vyúčtovala osoba X2, pokud osoba X3 pouřije doten zboř pro účely svých plnění zdaňovaných v lenskm stt B a osobě X3 nelze vytkat zneuřivajc uplatnění nároku na odpočet DPH na vstupu?
- 3) Je-li na první otázku třeba odpovědět kladn a osoba X1 dodaten zjistí, že osoba X3 zajistila přepравu dotčeného zboř a s tímto zbořm mohla disponovat jako vlastník jř v lenskm stt A, je pak nutné unijní právo vykládat v tom smyslu, že dodání osobou X1 osobě X2 zptn ztrácí svou povahu dodání uskutečněného uvnitř Společenství (a toto dodání je pak se zpětnou činností nutno považovat za tzv. „pasivn dodání“)?“

K předběžným otázkám

K první otázce

K přípustnosti

- 22 Rakouská vláda zpochybňuje přípustnost první otázky z důvodu, že má hypotetickou povahu, jelikož se týká dodání zboží uskutečněného mezi společnostmi BP Marketing a BIDI, které není předmětem původního řízení.
- 23 Je třeba uvést, že podle ustálené judikatury se na otázky týkající se výkladu unijního práva položené vnitrostátním soudem v právním a skutkovém rámci, který tento soud vymezí v rámci své odpovědnosti a jehož správnost nepřísluší Soudnímu dvoru ověřovat, vztahuje domněnka relevance. Soudní dvůr může žádost podanou vnitrostátním soudem odmítnout pouze tehdy, je-li zjevné, že požadovaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo k předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 14. června 2017, Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, C-26/16, EU:C:2017:453, bod 31 a citovaná judikatura).
- 24 Je pravda, že v projednávané věci se první otázka vzhledem k její formulaci týká dodání mezi společnostmi BP Marketing a BIDI.
- 25 Ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nicméně vyplývá, že první otázka předkládajícího soudu vychází z předpokladu, že v případě dvou po sobě následujících dodání, z nichž se jednalo o dodání uvnitř Společenství pouze u jedné, se čl. 32 první pododstavec směrnice o DPH může použít pouze na takové z těchto dvou dodání, u něhož došlo k přepravě uvnitř Společenství. Z použitelnosti tohoto ustanovení by tedy bylo možné dovodit, že se nepoužije na druhé dodání. Naopak, pokud by uvedené ustanovení nebylo použitelné na první dodání, použilo by se na druhé dodání.
- 26 Tato otázka tedy nepostrádá jakoukoli souvislost se sporem v původním řízení, a musí být tudíž považována za přípustnou.

K věci samé

- 27 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, musí být čl. 32 první pododstavec směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že se použije na první nebo na druhé ze dvou po sobě následujících dodání téhož zboží, u něhož došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství.
- 28 Článek 32 první pododstavec směrnice o DPH stanoví, že pokud je zboží odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo pořizovatelem nebo třetí osobou, považuje se za místo dodání místo, kde se zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy pořizovateli.
- 29 Ze znění tohoto ustanovení tedy vyplývá, že se toto ustanovení použije pouze na dodání zboží, kterému se přičítá přeprava nebo odeslání.
- 30 Z ustálené judikatury přitom zaprvé vyplývá, že v případě, že dvě po sobě následující dodání téhož zboží, uskutečněná za protiplnění mezi osobami povinnými k dani, které jednají jako takové, zakládají jedno odeslání nebo jednu přepravu tohoto zboží uvnitř Společenství, může být toto odeslání nebo

přeprava přičtena pouze jednomu z obou dodání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. prosince 2010, Euro Tyre Holding, C-430/09, EU:C:2010:786, bod 21 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 26. července 2017, Toridas, C-386/16, EU:C:2017:599, bod 34).

- 31 Z toho vyplývá, že v takové situaci se čl. 32 první pododstavec směrnice o DPH použije pouze na dodání, kterému je přičtena přeprava uvnitř Společenství.
- 32 Judikatura Soudního dvora dále upřesňuje, že za účelem určení, ke kterému z obou dodání musí být přičtena přeprava uvnitř Společenství, je třeba provést celkové posouzení všech konkrétních okolností projednávaného případu. V rámci tohoto posouzení je třeba zejména určit okamžik, kdy bylo podruhé převedeno na konečného pořizovatele právo nakládat se zbožím jako vlastník (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Toridas, C-386/16, EU:C:2017:599, body 35 a 36, jakož i citovaná judikatura).
- 33 V případě, že se druhý převod tohoto práva nakládat se zbožím jako vlastník uskutečnil před tím, než došlo k přepravě uvnitř Společenství, nelze tuto přepravu přičítat prvnímu dodání ve prospěch prvního pořizovatele (rozsudek ze dne 26. července 2017, Toridas, C-386/16, EU:C:2017:599, bod 36 a citovaná judikatura).
- 34 Konečně je nutno dodat, že pro účely určení, zda lze dodání kvalifikovat jako „dodání uvnitř Společenství“, je třeba zohlednit záměry kupujícího v okamžiku pořízení dotčeného zboží, jsou-li podpořeny objektivními skutečnostmi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2010, Euro Tyre Holding, C-430/09, EU:C:2010:786, bod 34 a citovaná judikatura).
- 35 V projednávaném případě vyplývá z předkládacího rozhodnutí, že společnost Kreuzmayr nakládala se zbožím jako vlastník, dříve než se uskutečnila přeprava uvnitř Společenství. Z toho vyplývá, že za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, je třeba přepravu uvnitř Společenství přičítat dodání mezi zprostředkujícím subjektem a konečným pořizovatelem, a že čl. 32 první pododstavec směrnice o DPH se použije jen na druhé dodání.
- 36 Navíc je ve světle předkládacího rozhodnutí pravděpodobné, že společnosti BIDI a Kreuzmayr věděly o tom, že právo nakládat se zbožím jako vlastník bylo převedeno na společnost Kreuzmayr v Německu před přepravou uvnitř Společenství. Za takových okolností nelze místo druhého dodání takového řetězce transakcí, jako je řetězec dotčený v původním řízení, určit bez zohlednění relevantních objektivních skutečností, které byly známy zprostředkujícímu subjektu a konečnému pořizovateli a nemůže se odvíjet výlučně od kvalifikace, kterou prvnímu dodání připsal první dodavatel pouze na základě informací, které mu byly nesprávně poskytnuty zprostředkujícím subjektem.
- 37 Tento závěr nemůže být ovlivněn skutečností, že – jako tomu bylo ve věci v původním řízení – první dodavatel nebyl informován o tom, že zprostředkující subjekt zboží dále prodá konečnému pořizovateli před jakoukoli přepravou uvnitř Společenství a že se zprostředkující subjekt prvnímu dodavateli prokázal identifikačním číslem pro účely DPH uděleným členským státem určení přepravy uvnitř Společenství.
- 38 Ve světle předcházejících úvah je třeba na první otázku odpovědět tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být čl. 32 první pododstavec směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že se použije na druhé ze dvou po sobě následujících dodání téhož zboží, u něhož došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství.

Ke druhé otázce

- 39 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda za předpokladu, že druhé dodání v řetězci dvou za sebou následujících dodání, u nichž došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství, musí být zásada ochrany legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že konečný pořizovatel, který nesprávně uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, může nicméně z důvodu uhrazení DPH odpočítat DPH zaplacenou na základě faktur předložených zprostředkujícím subjektem, který nesprávně kvalifikoval své dodání jako „vnitrostátní dodání“.
- 40 Je třeba připomenout, že dodání zboží uvnitř Společenství jsou osvobozená za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, bod 25 a citovaná judikatura).
- 41 Rovněž je třeba zdůraznit, že nárok na odpočet stanovený v článku 167 a následujících směrnice o DPH je nedílnou součástí systému DPH a nemůže být v zásadě omezen. Účelem režimu odpočtů je zcela zbavit podnikatele zátěže DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho ekonomických činností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691, bod 37 a citovaná judikatura).
- 42 Společný systém DPH tedy zaručuje dokonalou neutralitu, pokud jde o daňovou zátěž všech hospodářských činností, a to bez ohledu na jejich účel nebo výsledek, za podmínky, že uvedené činnosti samy podléhají DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 43 a citovaná judikatura).
- 43 Možnost uplatnit nároku na odpočet DPH je totiž omezena pouze na splatné daně a nemůže být rozšířena na DPH, která byla na vstupu zaplacená bezdůvodně (viz obdobně rozsudek ze dne 14. června 2017, Compass Contract Services, C-38/16, EU:C:2017:454, body 35 a 36). Z toho vyplývá, že se tento nárok neuplatní u DPH, která je splatná pouze z důvodu, že je uvedena na faktuře (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. prosince 1989, Genius, C-342/87, EU:C:1989:635, bod 19, jakož i ze dne 6. listopadu 2003, Karageorgou a další, C-78/02 až C-80/02, EU:C:2003:604, bod 51).
- 44 V případě, že dodáním uvnitř Společenství je druhé dodání v řetězci dvou za sebou následujících dodání, u nichž došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství, tak konečný pořizovatel nemůže odpočítat od DPH, kterou je povinen odvést, částku DPH bezdůvodně zaplacenou za zboží, které mu bylo dodáno v rámci dodání uvnitř Společenství osvobozeného od daně, jen na základě nesprávné faktury předané dodavatelem.
- 45 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nicméně vyplývá, že se předkládající soud rovněž zabývá tím, zda se takový subjekt, jako je společnost Kreuzmayr, může nicméně pro účely uplatnění nároku na odpočet DPH na základě zásady ochrany legitimního očekávání opírat pouze o údaje uvedené na faktuře vystavené jeho dodavatelem, podle kterých je dodání vnitrostátním dodáním.
- 46 V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání svědčí každému jednotlivci, u kterého vyvolal správní orgán podložené naděje na základě konkrétních ujištění, která mu poskytl (rozsudek ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 44, jakož i citovaná judikatura).
- 47 Z toho vyplývá, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, se subjekt pro účely uplatnění nároku na odpočet DPH na vstupu nemůže dovolávat ochrany legitimního očekávání vůči svému dodavateli.

- 48 Subjekt v situaci společnosti Kreuzmayr ve věci v původním řízení naopak může požadovat vrácení daně, kterou neprávem zaplatil subjektu, který vystavil nesprávnou fakturu, v souladu s vnitrostátním právem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 49 a citovaná judikatura).
- 49 Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem je třeba odpovědět na druhou otázku tak, že jelikož druhé dodání v řetězci dvou za sebou následujících dodání, u nichž došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství, je dodáním uvnitř Společenství, musí být zásada ochrany legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že konečný pořizovatel, který nesprávně uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, nemůže z titulu zaplacení DPH odpočítat DPH zaplacenou dodavateli pouze na základě faktur předložených zprostředkujícím subjektem, který nesprávně kvalifikoval své dodání.

K třetí otázce

- 50 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda lze v případě záporné odpovědi na první otázku kvalifikaci takových transakcí, jako jsou transakce ve věci v původním řízení, zpětně změnit, jakmile se první dodavatel dozví o skutkových okolnostech týkajících se přepravy druhého dodání.
- 51 S ohledem na odpověď na první otázku není třeba odpovídat na třetí otázku.

K nákladům řízení

- 52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být čl. 32 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že se použije na druhé ze dvou po sobě následujících dodání téhož zboží, u něhož došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství.**
- 2) **Vzhledem k tomu, že druhé dodání v řetězci dvou za sebou následujících dodání, u nichž došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství, je dodáním uvnitř Společenství, musí být zásada ochrany legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že konečný pořizovatel, který nesprávně uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu, nemůže z titulu zaplacení daně z přidané hodnoty odpočítat daň z přidané hodnoty zaplacenou dodavateli pouze na základě faktur předložených zprostředkujícím subjektem, který nesprávně kvalifikoval své dodání.**

Podpisy.